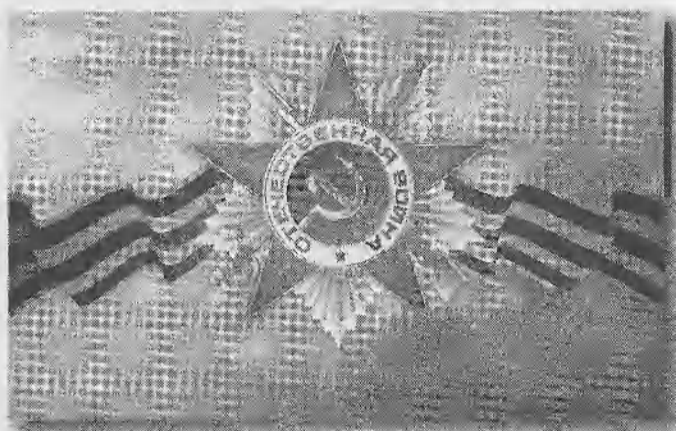

О.А. Біла,
вчитель,
Л.Ф. Медведєва,
завуч із виховної
роботи ЗОШ № 51
м. Запоріжжя

Зі славу героїства і мертвих, І живих писалось ім'я – **ПЕРЕМОГА**

(Мітинг до свята)

(Звучить аудіозапис пісні «Перемога лишається молоді»).

1-й ведучий.

Ніхто не забутий,
На попіл ніхто не згорів.
Солдатські портрети
На вишитих крилах пливуть.
І доки є пам'ять в людей,
І живуть матері,
Доти й сини, що спіткнулись
Об кулі – живуть!

2-й ведучий. Славі живих і пам'яті полеглих,
бойовій славі наших прапорів, людям і подвигу
твоєму, земле моя, **ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ!**

1-й ведучий.

О, як же їх стрічали, світе мій,
Таких стрічань історія не знала.
О тій порі весняній золотій
Сльоза мого села не просихала.

2-й ведучий.

Верталися в село фронтовики...
Хто як доходив до своїх порогів,
Хто без руки прийшов, хто без ноги...
Та всі вони були – із **ПЕРЕМОГИ**.

Вихователь. Свято Перемоги! Воно прийшло до нас через біль безнадій і втрат. Та все ж воно свято... Мітинг, присвячений ___ річниці Перемоги у Великій Вітчизняній війні, оголошується **ВІДКРИТИМ**.

(Аудіозапис пісні «День Перемоги»).

1-й ведучий. Яка дорога ця **ПЕРЕМОГА!** У цього свята три кольори. Перший колір – червоний. Колір крові гарячої, якою полито кожний кланчик землі.

2-й ведучий. Другий – колір розквітлого саду. Білопінний його прибій, як найсвітліші сни солдатські, що ожили.

1-й ведучий. Третій колір – колір вдовиних хусток. Якби вітром зірвало їх раптом із сивих голів

матерів і дружин солдатських, закрили б вони усе небо чорними птахами неперебутнього горя.

Вихователь. Слово для привітання мають учні нашої школи.

1-й учень.

Вони не повернулися з війни.
Мені привиділось, немов солдати,
Які не повернулися з боїв,
Не полягли, а залишились жити,
Перетворившись в білих журавлів.

2-й учень.

Під синіми небесами Росії,
під вербами й тополями України,
під зраними березами Білорусі –
сплять солдати.

3-й учень.

Між балтійських дюн,
на дунайських берегах –
сплять солдати.

4-й учень.

Безіменні! О, ні! Кожен має ім'я!
Обеліски в безсмертя підносять земля.
А над ними вогонь вічним сльвом горить,
І його не згасить, не згасить, не згасить!
В ньому біль наш і пам'ять, і вічна
любов,

України коханої кров.

2-й ведучий. Летять і летять роки. Летять і летять, мов журавлині ключі, у далекий вирій. Летять і відлітають у вічність.

1-й ведучий. Роки! Скільки б їх не минуло, не зітруть у пам'яті світлі імена тих, хто віддав своє життя за Батьківщину.

2-й ведучий. У кожного був той кланчик землі, яку затулив, падаючи.

У граніті, у бронзі, у серцях живе великий подвиг воїнів-визволителів.

1-й ведучий. Не забули своїх героїв-воїнів і наші земляки. Золотими літерами вписані вони в Книзі Пам'яті. Їх імена викарбувані на мармурових плитах, що встановлені на братських могилах.

2-й ведучий. Над братською могилою солдат у бронзі оберігає сон своїх побратимів.

Вихователь. Пропоную направити делегацію для покладання квітів до пам'ятника Невідомому солдатові. Право покласти квіти до монументу надається кращим учням школи.

(Аудіозапис «На безіменній висоті...»).

1-й ведучий. Чим далі відсувається від нас минуле, тим гостріший для нас тягар втрат. І тим дорожчі є для всіх нас сьогоднішні ветерани

– живе втілення подвигу, якому немає рівних у світі.

2-й ведучий. Більше піввіку минуло, як відгрімів останній бій, а стукає, б'є він у свідомість, хвилює серця ветеранів.

1-й ведучий.

*Я бачив не раз, як плакав ветеран –
Не від ран, не від ран, незагоєних ран,
Плакав тихо, без сліз, – мов його
в тім вина,
Що могил стільки братських
лишила війна.*

2-й ведучий.

*Ким він був, цей солдат?
Чий він син? Чий він брат?
Українець, грузин, білорус чи литвин?
Хто чекає його, не втрачаючи сил?
Не від ран, що на тілі, від пам'яті ран
Біля братських могил втре сльозу
ветеран.*

(Виконання пісні «Друзья уходят невзначай»).

1-й ведучий. Шановні ветерани, так уже судилося, що побували ви в найпекельніших місцях.

2-й ведучий. Замерзали в окопах, йшли на шалений вогонь ворога, атакували на пекельних рубежах.

1-й ведучий. Десятки разів на день піднімалися в атаку, падали скошені ворожими кулями, хоронили друзів і знову кидалися вперед.

2-й ведучий. Сьогодні все менше серед вас тих, кому випало щастя дожити до Перемоги.

1-й ведучий. Тих, хто пережив цю жахливу війну. Низький уклін вам, ветерани!

Вихователь. Не старіють душею ветерани. Вони завжди сповнені турботою про нашу святу землю, про свій рід хліборобський, про своїх онуків. Слово для привітання від імені ветеранів надається _____.

– Шановні ветерани, дозвольте учням школи привітати вас зі Святом Перемоги квітами.

(Під аудіозапис пісні «Фронтовики, наденьте ордена!» учні вручають квіти).

1-й ведучий. Найвищих слів гідний подвиг і наших жінок, яких доля назвала гірким словом – солдатська вдова.

2-й ведучий. Ваші долі багато в чому схожі. Про кожну з вас можна розповісти багато вечорів підряд. І буде то бентежна повість про невмируще кохання, жіночу вірність, стійкість і мужність, відданість материнському обов'язку.

1-й ведучий. Трави і квіти гублять роси, а може, то плачуть вони як люди, як плакали ви, коли чоловіки не повернулися з війни.

1-й учень.

*Ще в серці молодість бриніла,
двадцять стрінула весну,
як чоловіка проводжала
у сорок першим на війну.*

2-й учень.

*А потім ще чекання вперте, –
чи сонце, чи осіння мла, –
і похоронка у конверті
на серце каменем лягла.*

3-й учень.

*Ти не аламалась, мов тростинка,
не в'янула в гіркій журбі,
ростила, доглядала сина,
що ж, так судилося тобі.*

4-й учень.

*Про подвиг твій не згасне згадка
в сім'ї великій трудовій.
...Іде по вулиці солдатка.
Вклонімось, люди, низько їй.*

(Вклоняються).

Вихователь. Шановні ветерани, солдатські вдови, земляки! Вам дарують пісню учні нашої школи.

Вихователь. Схилимо голову перед світлою пам'яттю тих, хто віддав своє життя, увійшов у безсмертя. Вшануємо їх хвилиною мовчання.

(Метроном відраховує хвилину. Після закінчення – пісня з кінофільму «Офіцери»).

1-й учень.

*Стільки років щасливої тиші,
Та вривається голос в ефір,
Що благає, нагадує, кличе:
Захистіть, збережіть, люди, мир!*

2-й учень.

*Кожен день, кожен час пам'ятайте,
скільки жертв нам війна принесла.
Все, що можна, для миру віддайте!
Збережіть для нащадків життя!*

3-й учень.

*Благословен будь, краю дорогий!
За щедрість нив і спів землі весільний,
за всю красу дніпровських берегів,
де гордий люд живе в країні вільній.*

4-й учень.

*Квітуй, моя земле, на щастя й добро,
хай сонце чистим сяє небокраєм!
До тебе несучи я незгасну любов,
мій вільний, оновлений краю!*

Вихователь. Мітинг, присвячений _____ річниці Перемоги над німецько-фашистськими загарбниками у Великій Вітчизняній війні, оголошується ЗАКРИТИМ.

